

kun omhandlede videnvirksomheder og it-bran-chen, men rent faktisk var noget, der var be- gyndt at omfatte ganske almindelige virksomheder, håndværksvirksomheder, hvor mestrene og virksomhederne aftaler ikke at ansætte hinandens medarbejdere. Det er en fuldstændig urimelig stavnsbinding af lønmodtagere.

Jeg kan til nød forstå, at man kan have brug for, at nøglemedarbejdere ikke bare forsvinder eller overgår til virksomheder, som man samarbejder med, fordi man dermed ikke kan opfylde sine kontraktlige forpligtelser, men det, at der er så stor en udbredelse af de her aftaler mellem virksomheder om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, betyder, at mobiliteten på arbejdsmarkedet forsvinder, at lønmodtagerne ikke kan skifte job, som de har lyst til, og at man kan presse lønningerne og dermed presse lønmodtagerne på virksomhederne.

Derfor fremsatte vi også sidste år i den samlede opposition et forslag om at forbyde de her jobklausuler, hvis ikke de var forhandlet med medarbejderne. Og det er ikke, som Venstres ordfører sagde lige før, kun de hemmelige jobklausuler, der skal være forbudt. Nej, det skal være forbudt at lave jobklausuler, som ikke er forhandlet med og ikke er godkendt af en medarbejder. Det har regeringen så lyttet til den her gang og har nu fremsat et lovforslag. Men når man læser lovforslaget igennem, er der en række problemstillinger, der melder sig.

Først vil jeg sige, at jeg synes, det er en særlig problemstilling, at man undtager vikarbureauerne, særlig med den begrundelse – særlig med den begrundelse – at vikarbureauerne skulle have nogle særlige udgifter med hensyn til at rekruttere og med hensyn til at uddanne medarbejdere, som andre virksomheder ikke har. Det mener jeg ikke er gældende. Jeg synes, der er grund til kigge på, om vikarbureauerne overhovedet skal have nogen særstatus, for hvis det er sådan, at man er ansat i et vikarbureau og man får supplerende dagpenge ved siden af sin ansættelse i vikarbureauet, kan man vel i realiteten ikke være til rådighed for arbejdsmarkedet, fordi man ikke kan søge et hvilket som helst job. Er man sygeplejerske og har været vikar på et sygehus via et vikarbureau, ja, så kan man altså ikke søge og få en fastansættelse, hvis man er omfattet af en sådan jobklausul. Det er ikke rimeligt, for så er man ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, og så vil man ikke kunne få dagpenge.

Endelig synes jeg, at der er grund til, at vi får kigget nærmere på de beskyttelsesregler, der er i

lovforslaget. I Socialdemokratiet er vi noget optaget af, at vi altså også må garantere, at de medarbejdere, som siger nej til jobklausuler, rent faktisk har en mulighed for at sige nej og ikke mister deres job, hvis arbejdsgiverne præsenterer dem for en jobklausul, som de ikke vil acceptere, og som de siger nej til.

Vi synes også, det er underligt, at man i lovforslaget ikke har indført sanktioner, som vi jo kender fra andre områder, altså, at man, hvis en arbejdsgiver ikke overholder loven, sætter sanktionsbestemmelser ind, der klart definerer, hvad det er for en bøde og en sanktion, man har over for arbejdsgiveren. Det kender vi f.eks. fra ansættelsesretsloven, men i det her lovforslag har regeringen i hvert fald i første omgang lagt op til, at det er noget, der skal afprøves ved domstolene. Det tror jeg kan give en meget mærkværdig praksis.

Så er vi bekymret over, at det her ikke omfatter allerede eksisterende aftaler. Jeg er, ligesom andre ordførere har været inde på tidligere, bange for, at vi frem mod sommerferien vil se en lang række virksomheder, som vil stavnsbinde deres medarbejdere ved at indgå jobklausulaftaler med andre virksomheder, inden loven træder i kraft den 1. juli og man dermed vil være omfattet af de nye regler.

Hvis vi skal støtte det her lovforslag, bliver vi nødt til at have nogle præciseringer ind, der i hvert fald betyder, at eksisterende jobklausuler på et eller andet tidspunkt udløber. Jeg synes, at det er relevant også at kigge på, at der altså må være en tidsbegrænsning for, hvor lang tid de her klausuler kan løbe, sådan at det ikke er en mulighed for arbejdsgiveren at binde sine medarbejdere til virksomheden på livstid.

Jeg tror overordnet, at regeringen bør have en interesse i at få lukket den her noget kedelige sag, hvor ministeren i flere omgange har måttet trække sine lovforslag, og jeg vil derfor godt bede ministeren om at tage en drøftelse med Folketingets partier, så vi samlet kan få sat en stopper for det misbrug af jobklausuler, der har været, hvor man har stavnsbundet medarbejdere. Derfor vil jeg på vegne af Socialdemokratiet tilkendegive, at vi er indstillet på at indgå i forhandlinger med ministeren, men på det foreliggende grundlag vil jeg i dag ikke kunne tilkendegive, at vi kan stemme for det forslag, der ligger.

Hvis ministeren gerne vil have ro om sagen og ministeren gerne vil have et bredt flertal, der forbyder og forhindrer, at man stavnsbinder